

Բ Լ ՈՒՐՆ Մ Օ Ն Թ Օ Ք

Նոր - Աշխարհի գեղատեսիլ մէկ կոյնն է ան՝
 Ասանջական
 Գիրկը բացած, կ'աչէ հեռուն —
 Հին ասերունն:
 Ալիք - ալիք, խոտ ու ծաղիկ կուրծքին վըրայ՝
 Կը թրվըռայ,
 Ինչպէս վարը, իր ոտքին տակ, փրփրակուտակ
 Ծո՞փն անյատակ:
 Թէեւ չըկան հոս՝ հայրենի ծըմալններուն
 Ծիրանեգոյն՝
 Եզան - ծաղիկն ու ճշնարօտ, լօշտալին աղիէկ,
 Ոչ ալ թորթեկ
 Կամ համասփիւնն ու մատուտիկ,
 Բայց կայ ճննիկ,
 Քրքում, նարգիս ու մամխոպոպ, արջու թաթիկ,
 Կովու ճակտիկ,
 Վայրի վարդեր, բայլիկ, մռճիկ, բիւ շերեփուկ
 Եւ կըլաուկ,
 Որ կը խնկեն՝ բուրվառներու նըման բոսոր՝
 Բըլուրն ու ձոր...:
 Տաճար մըն է սուրբ՝ այս բըլուրն անդորրաւէտ,
 Երկինք՝ գմբէթ,
 Այդ գմբէթի առաստաղէն՝ արեւն առկախ
 Ոսկիէ ջահ:
 Ծառեր ծնծղայ՝ ծաղկունք՝ բուրվառ, ես անբարբառ
 Կ'երգեմ՝ անճառ
 Փառքն երկինքին ու երկիրին ու կ'արբենամ
 Նեկտարահամ
 Օդ - գինիէն՝ որ կը յորդի
 Անջրպետին
 Լաշնածաւալ ծովէն ծաւի...
 Օ՛, չեմ փոխեր թագաւորի գահոյքին հետ՝
 Անդորրաւէտ
 Թաւշէ խորշն այս՝ ուր կանգներ եմ ծովուն գիմաց,
 Սիրտըս բացած
 Գլուանքներուն յաւերժական
 Մայր - Բրնու թեան...:

Իրիկնամուտ: Կը վշրբւի լերան ետին
 Ջահն արեւին.
 Տաւիդն հովին կը հեծկլտայ ծառերուն մէջ,
 Ու լուսառէջ
 Աճիւններէն արեգակին
 Ասողեր կ'ելլեն
 Երկնի կապոյտ արտին վըրայ՝
 Ուր կը պսպղայ
 Մանգաղն արծաթ լուսընկային...:

★ ★ ★

Քանի կ'իջնէ լուսընկաշող
 Գիշերուան քօղ,
 Սիրտըս կուրծքիս տակ կ'ելլէ դող,
 Ջի վայրէջքի պահինն ահա
 Կը մօտենայ:
 Կեանքի ժեռուտ բըլուրն ի վեր
 Մագըլցելէն ա'լ կարեվէր՝
 Դեռ չըհասած իմ երազի
 Էտըլվայլին՝
 Օ՛, հուսկ յետոյ, լուռ 'ւ ակամայ, պիտի բռնեմ
 Ճակատագրի ճամբան դժխեմ...:

Մ. ԽԱԶՈՒՆԻ

Նիւ Եոբ